

بغلم کن به رسم مرغ دریایی (گزارش و گفت‌وگو درباره «جنبش » آغوش رایگان

Posted on ۱۳۸۷, ۲۱ فروردین

Category: [اخبار اجتماعی](#)

Tags: [آغوش](#), [دوستی](#), [صلح](#), [کمپین](#), [مرغ دریایی](#)

آقای «جوآن من» بعد از مدت‌ها زندگی در لندن، به زادگاهش در سیدنی برگشته بود. پس از آن‌که چمدان و بارهایش را از قسمت تحویل بار فرودگاه تحویل گرفت، وارد محوطه ترمینال پروازهای ورودی شد. فرودگاه شلوغ بود و افراد زیادی به استقبال مسافرانی آمده بودند که از راه دور می‌رسیدند. بازار روبوسی و در آغوش گرفتن داغ بود و جوآن در یک لحظه احساس کرد که دلش بغل می‌خواهد آن هم به مقدار زیاد. اما کسی برای خوشامدش نیامده بود. او یک جهانگرد در سرزمین خودش بود.

او برای آن‌که به این هوس پاسخ مناسبی گفته باشد، کمی فکر کرد و ایده‌ای به ذهنش رسید. ایده‌ای که باعث شد تا حرکتی جهانی شکل بگیرد که در 80 کشور فراگیر شد. جوآن در این باره می‌گوید: «وقتی که شما احساس تنهایی و غمگین بودن می‌کنید، صحبت با مردم کمکتان می‌کند. آنگاه خنده‌هایتان را با کسی شریک می‌شوید. کسی به شما لبخند می‌زند و فردی بازوهایش را دورتان حلقه می‌کند و به شما می‌گوید که همه چیز مرتب است. اما آنهایی که هیچ‌کس را برای چنین لحظاتی ندارند، چه باید بکنند؟ کسانی که اقوامشان در دوردست زندگی می‌کنند چطور؟ و دوستانی که درکتان نمی‌کنند چی؟ این همان Free Hugs وضعیت روزهای گذشته من است». این است که جوآن به خانه می‌رود، با ماژیک دو سوی یک مقوا می‌نویسد آغوش رایگان)، شلوغ‌ترین چهارراه شهر را انتخاب می‌کند و آن را بالای سر می‌برد. در 15 دقیقه نخست مردم نگاهی به او می‌اندازند و با بی‌اعتنایی از کنارش رد می‌شوند. اولین کسی که می‌ایستد، زنی است که می‌گوید صبح همان روز سگش مرده است و این‌که چطور تنها دخترش هم چند سال پیش در تصادف رانندگی کشته شده. او می‌گوید که در دنیا چقدر احساس تنهایی می‌کند و چند لحظه بعد جوآن روی زانویش می‌نشیند و او را بغل می‌کند. بعد از آن هر دو لبخند می‌زنند.

از حرکت تا جنبش

جنبش آغوش رایگان» که از چهارشنبه سی‌ام ژوئن سال 2004 آغاز شده، بر اساس یک فکر ساده شکل گرفته و هر چهارشنبه» تکرار می‌شود. هر کسی می‌تواند برای غریبه‌ها یک بغل مجانی باز کند و با مهربانی دیگران را در آغوش بگیرد و آغازگر روزی خوش برایش باشد. «جنبش آغوش رایگان» گستره وسیعی دارد. این‌که افراد بتواند امید هم به زندگی را کمی بیشتر کنند. این‌که در این دنیا غریبه‌ها زیاد هم بد نیستند. همچنین با این‌کار مردم به هم نزدیک‌تر می‌شوند و لحظات شادشان را با هم قسمت می‌کنند تا دنیا جای بهتری به نظر برسد. این جنبش به سرعت همه‌گیر می‌شود. یک گروه موسیقی استرالیایی به نام «سگ‌های بیمار» نماهنگی درباره این جنبش می‌سازند روی سایت یوتیوب قرار می‌گیرد که تا کنون بیش از 25 میلیون بازدیدکننده داشته است. پس از مدتی پلیس استرالیا جلوی این کار را می‌گیرد تا جوآن مین باید 25 میلیون دلار برای فعالیتش بپردازد اما اعضای این جنبش در اعتراض به پلیس 10 هزار امضاء جمع می‌کنند و کارشان ادامه می‌یابد.

یک آغوش ایرانی در شیکاگو

نگین یک دختر 24 ساله ایرانی است که تازه به آمریکا مهاجرت کرده و به تازگی برنامه آغوش رایگان را در

پارک میلینیوم شیکاگو

پیاده کرده است. او از یک قرار ملاقات با خبر می‌شود و به گروه می‌پیوندد. گروه شش نفره آنها پلاکاردهایشان را بلند می‌کنند و مشغول می‌شوند. این اتفاق بهانه‌ای شد برای گفت و گوی آنلاینی که اینجا می‌خوانید

اون روز چند نفر رو بغل کردی؟

از صد نفر که بیشتر شد دیگه نشمردم. اصلاً این شمردن واسه این بود که فکر می‌کردم که به تعداد انگشت‌های یک دست هم نرسند. ولی شاید 150 تا شد که من خسته شدم و برگشتم خونه

شرط ملحق شدن به گروه فقط داشتن پلاکارده یا باید جایی هم ثبت‌نام کرد؟

نه. مثل اینکه که بگی می‌خوای راه بری توی خیابون و هم‌زمان آواز هم بخونی. لازم نیست که سازماندهی شده باشه

مردم چیزی از این جریان شنیده بودند یا هر بار مجبور بودی توضیح بدی؟

Just For Fun فقط یه نفر به من گفت که اون ویدئوی معروف رو دیده بود. بقیه می‌پرسیدن و من می‌گفتم

دوست داری دوباره این حرکت رو انجام بدی؟

اوه آره. خیلی دوست داشتم. مخصوصاً که عکس العمل مردم خیلی متفاوت بود. تازه با کلی آدم دوست شدم که مثلاً ایمیلشون رو دادن بهم یا عکس گرفتن باهام

نمونه ای از ویدئوهای تهیه شده از این کمپین

There are no comments yet.